

ПРАКТИЧЕСКИ УКАЗАНИЯ

МОЛБИ ЗА ПОСТАНОВЯВАНЕ НА ПРИВРЕМЕННИ МЕРКИ¹

(член 39 от правилника на Съда)

По силата на член 39 от своя правилник, Съдът може да постанови привременни мерки, които са задължителни за съответната държава.

Привременни мерки се постановяват само в изключителни случаи. Съдът постановява изпълнението на привременни мерки на държава-членка само ако приеме, след като разгледа цялата относима информация, че за жалбоподателя съществува действителен риск от тежка и непоправима вреда, в случай че въпросната мярка не бъде приложена.

Жалбоподателите или процесуалните им представители², които отправят молба за постановяване на привременни мерки в съответствие с член 39 от правилника на Съда, трябва да спазват изискванията, посочени по-долу.

I. Представяне на всички необходими документи и информация

Всяка молба, подадена до Съда, трябва да съдържа мотиви. В частност, жалбоподателят трябва да изложи подробно основанията на своите опасения, естеството на твърдените рискове и разпоредбите на Конвенцията, чието нарушение се твърди.

Позоваване на информация, съдържаща се в други документи, или на вътрешните производства само по себе си не е достатъчно. Необходимо е молбите да са придружени от всички документи в тяхна подкрепа, и по-специално от съответните решения на националните съдилища, юрисдикции или други органи, както и от други документи, доказващи твърденията на жалбоподателя.

Молби, които не съдържат необходимата информация за вземане на решение, по принцип не се представят на съдия за произнасяне. Съдът не е длъжен да се свърже с жалбоподателите, чиито молби за привременни мерки са непълни.

Ако делото вече е висящо пред Съда, следва да посочите номера, под който то е било заведено.

При дела, отнасящи се до екстрадиция или експулсиране, следва да уточните предвидените дата и час на изпълнението на мярката, адреса на жалбоподателя или мястото на задържането му, както и номера на делото му. Съдът трябва да бъде информиран за всяка промяна в тези данни (дата и час на извеждането от територията на държавата, адрес и т.н.) при първа възможност.

Молбата следва, доколкото е възможно, да бъде на един от официалните езици на договарящите страни.

Съдът може да реши да разгледа допустимостта на жалбата едновременно с молбата за привременни мерки.

1. Практически указания, издадени от председателя на Съда в съответствие с член 32 от правилника на 5 март 2003 г. и изменени на 16 октомври 2009 г., 7 юли 2011 г. и 3 май 2022 г.
2. Необходимо е да бъдат предоставени пълни данни за контакт.

II. Изпращане на молбите чрез “ECHR Rule 39 Site”, по факс или по пощата

Молбите за постановяване на привременни мерки на основание член 39 от правилника следва да бъдат изпратени чрез сайта “ECHR Rule 39 Site”, по факс или по пощата³. Съдът не разглежда молби, изпратени по електронна поща. Всяка молба, изпратена по факс или по пощата, трябва да съдържа следния текст, отбелязан с удебелен шрифт на първата страница на молбата:

„Rule 39 – Urgent” или „Article 39 – Urgent”

Лице за контакт (име и данни за контакт): ...

[При дела, отнасящи се до експулсиране или екстрадиция]:

Дата и час на извеждането от територията на страната и дестинация: ...

III. Своевременно подаване на молбите

По принцип следва да изпратите молбата си за привременни мерки при първа възможност след постановяването на окончателното вътрешноправно решение, за да може Съдът и Секретариатът да разполагат с достатъчно време да разгледат случая. Съдът може да не разгледа молби, засягащи екстрадиция или експулсиране, получени по-малко от един работен ден преди планираното извеждане от територията на държавата⁴.

Когато окончателното вътрешноправно решение е предстоящо и съществува риск от незабавното му изпълнение, особено при дела, касаещи екстрадиция или експулсиране, жалбоподателите и процесуалните им представители следва да подадат молбата за привременни мерки без да изчакат постановяването на това решение, като посочат ясно датата, на която то ще бъде постановено, и уточнят, че молбата е подадена при условие, че окончателното вътрешноправно решение не бъде в тяхна полза.

IV. Вътрешноправни средства със суспензивно действие

Съдът не е въззивна инстанция по отношение на националните съдилища. Преди да подадат молба за привременни мерки до Съда, жалбоподателите по дела касаещи екстрадиция или експулсиране трябва да използват вътрешноправните средства, позволяващи спиране на изпълнението на съответната мярка. Когато за жалбоподателя съществува такава възможност да използва вътрешноправни средства за защита със суспензивно действие, Съдът няма да приложи член 39 от правилника, за да предотврати извеждането от страната.

V. Последващо развитие във връзка с молбата за привременни мерки

Жалбоподателите, поискали постановяване на привременни мерки на основание член 39 от правилника, трябва да отговарят на кореспонденцията, изпратена им от Секретариата на Съда. Когато молбата им за привременна мярка е отхвърлена, те трябва да уведомят Съда дали поддържат подадената жалба. Когато е постановена привременна мярка, те трябва редовно и своевременно да уведомяват Съда за всяко ново развитие на висящите вътрешни производства. Неспазването на това изискване може да доведе до заличаване на жалбата от списъка на делата.

3. Необходимо е да се има предвид, че молбите, изпратени по пощата, не трябва да бъдат изпращани с обикновена поща.

4. Списък на официалните празници и други неработни дни, в които Секретариатът на Съда е затворен, може да бъде намерен на интернет сайта на Съда: www.echr.coe.int/contact.